

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/62**z dne 10. oktobra 2014****o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s količnikom finančnega vzvoda****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti člena 456(1)(j) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Količnik finančnega vzvoda, izračunan v skladu s členom 429 Uredbe (EU) št. 575/2013, morajo institucije razkrivati od 1. januarja 2015, pred tem datumom pa je Komisija pooblaščen, da sprejme delegiran akt o spremembi mere izpostavljenosti in mere kapitala za izračun količnika finančnega vzvoda, da odpravi vse pomanjkljivosti, ugotovljene na podlagi poročanja institucij.
- (2) Ugotovljene so bile razlike v poročanih količnikih finančnega vzvoda, kot so določeni v členu 429(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zaradi različnih razlag institucij glede pobotanja zavarovanja s premoženjem v poslih financiranja z vrednostnimi papirji in repo poslih. Te razlike v razlagi in poročanju je izpostavilo analitično poročilo, objavljeno 4. marca 2014, ki ga je pripravila EBA.
- (3) Glede na to, da so bile določbe Uredbe (EU) št. 575/2013 enake določbam baselskih standardov, se ugotovljene rešitve za pomanjkljivosti baselskih pravil lahko uporabijo tudi za odpravo ustreznih pomanjkljivosti zadevnih določb v navedeni uredbi.
- (4) Baselski odbor je 14. januarja 2014 sprejel revidirano besedilo pravil o količniku finančnega vzvoda, ki zlasti uvaja dodatno merjenje in pogodbe o pobotu za repo posle in posle financiranja z vrednostnimi papirji. Uskladitev določb Uredbe (EU) št. 575/2013 o izračunu količnika finančnega vzvoda z mednarodno sprejetimi pravili bi morala upoštevati različne razlage institucij glede pobotanja zavarovanja s premoženjem v poslih financiranja z vrednostnimi papirji in repo poslih ter bi morala tudi povečati mednarodno primerljivost in hkrati ustvariti enake konkurenčne pogoje za institucije, ki imajo sedež v Uniji in delujejo na mednarodni ravni.
- (5) Kliring prek centralnih nasprotnih strank v skladu z osrednjim modelom, ki se običajno uporablja v Uniji, vodi do dvojnega štetja finančnega vzvoda v meri izpostavljenosti institucije, ki ima vlogo klirinškega člana.
- (6) Kliring poslov financiranja z vrednostnimi papirji, zlasti repo poslov, prek kvalificiranih centralnih nasprotnih strank, lahko zagotovi prednosti, kot so večstranski pobot in zanesljivi procesi upravljanja zavarovanja s premoženjem, ki povečujejo finančno stabilnost. Zato je treba omogočiti, da se denarne terjatve in obveznosti iz naslova repo poslov in povratnih repo poslov prek iste kvalificirane centralne nasprotne stranke lahko pobotajo.
- (7) Za repo posle, ki se lahko kadar koli prekinejo v skladu z dogovorjenim odpovednim rokom, bi bilo treba šteti, da je njihova izrecno določena zapadlost enaka odpovednemu roku, in treba bi bilo upoštevati „enak izrecno določen končni datum poravnave“, da so takšni posli upravičeni do pobota denarnih terjatev in obveznosti iz naslova repo poslov in povratnih poslov z isto nasprotno stranko.
- (8) Revidirani količnik finančnega vzvoda bi moral zagotoviti natančnejšo mero finančnega vzvoda in sorazmerno omejiti kopičenje finančnega vzvoda v institucijah s sedežem v Uniji.
- (9) S poročanjem o trenutnem količniku finančnega vzvoda ob koncu četrletnega obdobja poročanja namesto poročanja na podlagi trimesečnega povprečja se količnik finančnega vzvoda bolje uskladi s poročanjem o kapitalski ustreznosti.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

- (10) Uporaba bruto hipotetičnih zneskov za prodano kreditno zavarovanje, ki ga je izdala institucija, ustrezneje odraža finančni vzvod v primerjavi z uporabo metode vrednotenja po tekočih tržnih cenah za navedene instrumente.
- (11) Obseg konsolidacije za izračun količnika finančnega vzvoda bi moral biti usklajen z regulativnim obsegom konsolidacije, ki se uporabi za določanje tveganju prilagojenih kapitalskih količnikov.
- (12) Spremembe, ki jih uvaja ta uredba, bi morale zagotoviti večjo primerljivost količnikov finančnega vzvoda, ki jih razkrijejo institucije, prav tako pa bi morale pomagati preprečiti zavajanje tržnih udeležencev glede dejanskega finančnega vzvoda institucij. Zato je nujno, da ta uredba začne veljati čim prej.
- (13) Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo zato treba spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

- (1) člen 429 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 429

Izračun količnika finančnega vzvoda

1. Institucije izračunajo količnik finančnega vzvoda po metodi, ki je določena v odstavkih 2 do 13.
2. Količnik finančnega vzvoda se izračuna kot mera kapitala institucije, deljena z mero skupne izpostavljenosti te institucije, in se izrazi kot odstotek.

Institucije izračunajo količnik finančnega vzvoda na zadnji referenčni datum poročanja.

3. Za namene odstavka 2 je mera kapitala temeljni kapital.
4. Mera skupne izpostavljenosti je vsota vrednosti izpostavljenosti:
  - (a) sredstev iz odstavka 5, razen če se odštejejo pri določanju mere kapitala iz odstavka 3;
  - (b) izvedenih finančnih instrumentov iz odstavka 9;
  - (c) pribitkov za kreditno tveganje nasprotne stranke pri repo poslih, poslih posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslih z dolgim rokom poravnave in poslih kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, vključno z zunajbilančnimi, iz člena 429b;
  - (d) zunajbilančnih postavk iz odstavka 10.
5. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti sredstev, razen pogodb iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, v skladu z naslednjimi načeli:
  - (a) vrednosti izpostavljenosti sredstev pomenijo vrednosti izpostavljenosti v skladu s prvim stavkom člena 111(1);
  - (b) kupljena zavarovanja s stvarnim ali finančnim premoženjem, jamstva ali instrumenti za zmanjševanje kreditnih tveganj se ne uporabijo za zmanjšanje vrednosti izpostavljenosti sredstev;
  - (c) krediti se ne pobotajo z vlogami;
  - (d) repo posli, posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posli z dolgim rokom poravnave in posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja se ne pobotajo.

6. Institucije lahko od mere izpostavljenosti iz odstavka 4 tega člena odštejejo zneske, odbite od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 36(1)(d).

7. Pristojni organi lahko instituciji dovolijo, da v mero izpostavljenosti ne vključi izpostavljenosti iz naslova ugodnejše obravnave iz člena 113(6). Pristojni organi lahko navedeno dovoljenje izdajo le, kadar so izpolnjeni vsi pogoji iz točk (a) do (e) člena 113(6) in kadar so dali odobritev iz člena 113(6).

8. Z odstopanjem od točke (d) odstavka 5 lahko institucije določijo vrednost izpostavljenosti denarnih terjatev in obveznosti iz naslova repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja z isto nasprotno stranko na neto podlagi samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) posli imajo enak izrecno določen končni datum poravnave;
- (b) pravica do pobota zneska, ki se dolguje nasprotni stranki, z zneskom, ki ga nasprotna stranka dolguje, je pravno izvršljiva v vseh naslednjih razmerah:
  - (i) v običajnem okviru poslovanja,
  - (ii) v primeru neplačila, insolventnosti in stečaja;
- (c) nasprotne stranke nameravajo poravnati neto znesek, izvesti hkratno poravnavo ali pa se za posle uporabi mehanizem poravnave, ki predstavlja funkcionalni ekvivalent neto poravnave.

Za namene točke (c) prvega pododstavka mehanizem poravnave predstavlja funkcionalni ekvivalent neto poravnave, če je na datum poravnave neto rezultat denarnih tokov poslov v okviru navedenega mehanizma enak enemu samemu neto znesku v okviru neto poravnave.

9. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti pogodb iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, tudi zunajbilančnih, v skladu s členom 429a.

10. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, razen pogodb iz Priloge II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, v skladu s členom 111(1). Vendar institucije nominalne vrednosti navedenih postavk ne znižajo za posebne popravke zaradi kreditnega tveganja.

Člen 166(9) določa, da se uporablja nižji od dveh konverzijskih faktorjev, povezanih s posamezno obveznostjo, če se prevzeta obveznost nanaša na povečanje druge prevzete obveznosti. Za vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk z nizkim tveganjem iz člena 111(1)(d) se upošteva spodnji prag, enak 10 % njihove nominalne vrednosti.

11. Institucija, ki je klirinški član kvalificirane centralne nasprotne stranke, lahko iz izračuna mere izpostavljenosti izključi trgovalne izpostavljenosti naslednjih postavk, če je za navedene trgovalne izpostavljenosti izveden kliring prek navedene kvalificirane centralne nasprotne stranke in so hkrati izpolnjeni pogoji iz člena 306(1)(c):

- (a) pogodbe, našteje v Prilogi II;
- (b) kreditni izvedeni finančni instrumenti,
- (c) repo posli;
- (d) posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga;
- (e) posli z dolgim rokom poravnave;
- (f) posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja.

12. Kadar institucija, ki je klirinški član kvalificirane centralne nasprotne stranke, tej jamči za uspešnost stranke, ki sklene posle izvedenih finančnih instrumentov neposredno s kvalificirano centralno nasprotno stranko, vključi v mero izpostavljenosti izpostavljenost, ki izhaja iz jamstva, kot izpostavljenost do stranke iz naslova izvedenega finančnega instrumenta v skladu s členom 429a.

13. Kadar splošno priznana nacionalna računovodska načela priznavajo fiduciarna sredstva v bilanci stanja v skladu s členom 10 Direktive 86/635/EGS, se lahko ta sredstva pri izračunu količnika finančnega vzvoda izključijo iz mere skupne izpostavljenosti, če izpolnjujejo merila za odpravo pripoznavanja iz mednarodnega računovodskega standarda 39, kot se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, in po potrebi merila za nekonsolidacijo iz mednarodnega standarda računovodskega poročanja 10, kot se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002.

14. Pristojni organi lahko instituciji dovolijo, da iz mere izpostavljenosti izključi izpostavljenosti, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) so izpostavljenosti do subjekta javnega sektorja;
- (b) obravnavajo se v skladu s členom 116(4);
- (c) izhajajo iz vlog, ki jih je institucija pravno zavezana prenesti na subjekt javnega sektorja iz točke (a) za namene financiranja naložb splošnega interesa.“

(2) Vstavitva se naslednja člena 429a in 429b:

„Člen 429a

Vrednost izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov

1. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti pogodb iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, vključno z zunajbilančnimi, z metodo iz člena 274. Institucije uporabljajo člen 299(2)(a) za določitev potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti za kreditne izvedene finančne instrumente.

Institucije pri določanju potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti kreditnih izvedenih finančnih instrumentov uporabljajo načela iz člena 299(2)(a) za vse svoje kreditne izvedene finančne instrumente, ne le za tiste iz trgovalne knjige.

Institucije lahko pri določanju vrednosti izpostavljenosti upoštevajo učinke pogodb o novaciji in drugih pogodb o pobotu v skladu s členom 295. Pobot med različnimi kategorijami produktov se ne uporablja. Vendar lahko institucije izvedejo pobot znotraj kategorije produktov iz točke (25)(c) člena 272 in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, kadar morajo upoštevati pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami produktov iz člena 295(c).

2. Kadar izdaja zavarovanja s premoženjem, povezanega s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih, zmanjša znesek sredstev v okviru veljavnega računovodskega okvira, institucije to zmanjšanje razveljavijo.

3. Za namene odstavka 1 lahko institucije gibljivo kritje, prejeto od nasprotne stranke v obliki denarnih sredstev, odštejejo od dela vrednosti izpostavljenosti, ki ga predstavljajo tekoči nadomestitveni stroški, v kolikor v okviru veljavnega računovodskega okvira gibljivo kritje še ni bilo priznано kot zmanjšanje vrednosti izpostavljenosti in kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) za posle brez kliringa prek kvalificirane centralne nasprotne stranke se denarna sredstva, ki jih prejme nasprotna stranka prejemnica, ne ločijo;
- (b) gibljivo kritje se izračuna in izmenja vsakodnevno na podlagi vrednotenja pozicij v izvedenih finančnih instrumentih po tekočih tržnih cenah;
- (c) gibljivo kritje, prejeto v denarnih sredstvih, je v enaki valuti, kot poravnava pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih;
- (d) izmenjano gibljivo kritje je celotni znesek, ki bi bil potreben za popolno poravnavo izpostavljenosti izvedenega finančnega instrumenta po tekočih tržnih cenah, pri čemer je treba upoštevati prag in najnižje zneske prenosa, ki se uporabljajo za nasprotno stranko;
- (e) pogodba o izvedenih finančnih instrumentih in gibljivo kritje med institucijo in nasprotno stranko te pogodbe sta zajeta v eni sami pogodbi o pobotu, ki jo institucija lahko obravnava kot dejavnik, ki zmanjšuje tveganje, v skladu s členom 295.

Za namene točke (c) prvega pododstavka valuta poravnave, kadar se za pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih uporablja kvalificirana okvirna pogodba o pobotu, pomeni vsako valuto poravnave, opredeljeno v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih, veljavni kvalificirani okvirni pogodbi o pobotu ali prilogi o kreditni podpori h kvalificirani okvirni pogodbi o pobotu.

Kadar institucija v okviru veljavnega računovodskega okvira pripozna gibljivo kritje, plačano nasprotni stranki v denarnih sredstvih, kot sredstvo, ki je terjatev, lahko navedeno sredstvo izključi iz mere izpostavljenosti, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) do (e).

4. Za namene odstavka 3 velja naslednje:

- (a) odbitek prejetega gibljivega kritja se omeji na del vrednosti izpostavljenosti, ki ga predstavljajo pozitivni tekoči nadomestitveni stroški;
- (b) institucija ne uporabi gibljivega kritja, prejetega v denarnih sredstvih, za zmanjšanje zneska potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti, vključno za namene člena 298(1)(c)(ii).

5. Poleg obravnave iz odstavka 1 institucije za prodane kreditne izvedene finančne instrumente vključijo v vrednost izpostavljenosti učinkovite hipotetične zneske, ki se nanašajo na prodane kreditne izvedene finančne instrumente, zmanjšane za vse negativne spremembe poštene vrednosti, ki so bile vključene v temeljni kapital v zvezi s prodanim kreditnim izvedenim finančnim instrumentom. Pridobljena vrednost izpostavljenosti se lahko dodatno zmanjša za učinkoviti hipotetični znesek kupljenega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta z enako referenčno osnovo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) za kreditne izvedene finančne instrumente z eno samo izpostavljenostjo morajo imeti kupljeni kreditni izvedeni finančni instrumenti referenčno osnovo, ki se uvršča *pari passu* z osnovno referenčno obveznostjo prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ali ji je podrejena, in bi kreditni dogodek pri nadrejenem referenčnem sredstvu postal kreditni dogodek pri podrejenem sredstvu;
- (b) kadar institucija kupi zavarovanje za skupino referenčnih osnov, lahko kupljeno zavarovanje izravna prodano zavarovanje za skupino referenčnih osnov samo, če sta skupina referenčnih subjektov in raven podrejenosti v obeh poslih identična;
- (c) preostala zapadlost kupljenega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta je enaka ali večja od preostale zapadlosti prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta;
- (d) pri določanju dodatne vrednosti izpostavljenosti za prodane kreditne izvedene finančne instrumente se hipotetični znesek kupljenega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta zmanjša za vsako pozitivno spremembo poštene vrednosti, ki je bila vključena v temeljni kapital v zvezi s kupljenim kreditnim izvedenim finančnim instrumentom;
- (e) za tranširane produkte ima kreditni izvedeni finančni instrument, kupljen kot zavarovanje, referenčno obveznost, ki se uvršča enakovredno z osnovno referenčno obveznostjo prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta.

Kadar hipotetični znesek prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ni zmanjšan za hipotetični znesek kupljenega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, lahko institucije odštejejo posamezno potencialno prihodnjo izpostavljenost navedenega prodanega kreditnega izvedenega finančnega sredstva od skupne potencialne prihodnje izpostavljenosti, določene v skladu z odstavkom 1 tega člena, po potrebi v povezavi s členom 274(2) ali členom 299(2)(a). Če se potencialna prihodnja kreditna izpostavljenost določi v povezavi s členom 298(1)(c)(ii), se PCE_{gross} lahko zmanjša za posamezno potencialno prihodnjo izpostavljenost prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov brez prilagoditve NGR:

6. Institucije ne zmanjšajo učinkovitega hipotetičnega zneska prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, kadar kupijo kreditno zavarovanje z zamenjavo skupnega donosa in evidentirajo prejeta neto plačila kot neto prihodek, hkrati pa ne evidentirajo nasprotno učinkujočega zmanjšanja vrednosti prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, ki se odraža v temeljnem kapitalu.

7. V primeru kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, kupljenih za skupino referenčnih subjektov, lahko institucije pripoznajo zmanjšanje v skladu z odstavkom 5 za prodane kreditne izvedene finančne instrumente za posamezne referenčne osnove samo, če je kupljeno zavarovanje z ekonomskega vidika enakovredno ločenemu nakupu zavarovanja za vsako posamezno osnovo v skupini. Če institucija kupi kreditni izvedeni finančni instrument za skupino referenčnih osnov, lahko pripozna zmanjšanje za skupino prodanih kreditnih izvedenih finančnih sredstev, kadar sta skupina referenčnih subjektov in raven podrejenosti v obeh poslih identični.

8. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucije uporabijo metodo iz člena 275 za določitev vrednosti izpostavljenosti pogodb iz točk 1 in 2 Priloge II samo, kadar za te pogodbe to metodo uporabljajo tudi za določitev vrednosti izpostavljenosti za namen izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92.

Kadar institucije uporabijo metodo iz člena 275, ne zmanjšajo mere izpostavljenosti za znesek gibljivega kritja, prejetega v denarnih sredstvih.

Člen 429b

Pribitek za kreditno tveganje nasprotne stranke pri repo poslih, poslih posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslih z dolgim rokom poravnave in poslih kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja

1. Poleg vrednosti izpostavljenosti repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, vključno s tistimi, ki so zunajbilančni, v skladu s členom 429(5) institucije v mero izpostavljenosti vključijo pribitek za kreditno tveganje nasprotne stranke, določen v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena, kot je primerno.

2. Za namene odstavka 1 se za posle z nasprotno stranko, za katere ni sklenjena okvirna pogodba o pobotu, ki izpolnjuje pogoje iz člena 206, pribitek (E_i^*) določi na podlagi posameznega posla v skladu z naslednjo formulo:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

pri čemer:

je E_i poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, ki se posodijo nasprotni stranki v okviru posla i;

je C_i poštena vrednost denarnih sredstev ali vrednostnih papirjev, prejetih od nasprotne stranke v okviru posla i.

3. Za namene odstavka 1 se za posle z nasprotno stranko, za katere je sklenjena okvirna pogodba o pobotu, ki izpolnjuje pogoje iz člena 206, pribitek za navedene posle (E_i^*) določi na podlagi posameznega posla v skladu z naslednjo formulo:

$$E_i^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right)\right\}$$

pri čemer:

je E_i poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, ki se posodijo nasprotni stranki za posle, za katere je sklenjena okvirna pogodba o pobotu i;

je C_i poštena vrednost denarnih sredstev ali vrednostnih papirjev, prejetih od nasprotne stranke, za katere je sklenjena okvirna pogodba o pobotu i.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucije uporabijo metodo iz člena 222, za katero se uporablja 20-odstotni spodnji prag za ustrezno utež tveganja, da se določi pribitek za repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posle z dolgim rokom poravnave in posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, vključno s tistimi, ki so zunajbilančni. Institucije lahko uporabijo to metodo samo, kadar jo uporabijo tudi za določanje vrednosti izpostavljenosti navedenih poslov za namen izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92.

5. Če je dosežena odprava pripoznanja za repo posel v okviru veljavnega računovodskega okvira, institucija razveljavi vse računovodske vknjižbe, povezane z odpravo pripoznanja.

6. Kadar ima institucija vlogo agenta med dvema strankama v repo poslih, poslih posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslih z dolgim rokom poravnave in poslih kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, vključno s tistimi, ki so zunajbilančni, velja naslednje:

- (a) kadar institucija zagotovi odškodnino ali jamstvo strankam ali nasprotnim strankam, omejeno na razliko med vrednostjo vrednostnega papirja ali denarnih sredstev, ki jih je posodila stranka, in vrednostjo zavarovanja s premoženjem, ki ga je zagotovil kreditojemalec, v mero izpostavljenosti vključi še pribitek, določen v skladu z odstavkoma 2 ali 3, kot je primerno;
- (b) kadar institucija ne zagotovi odškodnine ali jamstva nobeni od udeleženih strank, se posel ne vključi v mero izpostavljenosti;
- (c) kadar je institucija ekonomsko izpostavljena osnovnemu vrednostnemu papirju ali denarnim sredstvom v poslu nad obsegom izpostavljenosti, ki jo zajema pribitek, v mero izpostavljenosti vključi tudi izpostavljenost, enako polnemu znesku vrednostnega papirja ali denarnih sredstev.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. oktobra 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO
